

Sygn. akt: X C 1175/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny, w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
-----------------	---------------------

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) Bank spółka akcyjna we W.

przeciwko L. Ł.

o zapłatę

I Oddała powództwo,

II kosztami procesu poniesionymi przez powoda, obciąża powoda.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 lutego 2017r. powodowy (...) Bank SA we W. domagał się zasądzenia w postępowaniu upominawczym na jego rzecz od pozwanego L. Ł. kwoty 1153,85 zł z odsetkami umownymi od kwoty 748,37 zł od dnia 17.01.2017r., oraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 137,96 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Na dochodzoną kwotę miała składać się także kwota 267,52 zł jako koszty monitów i upomnień związanych z dochodzeniem należności. Strona powodowa wyjaśniła, że strony łączyła umowa kredytu, zgodnie z którą pozwany zobowiązał się spłacać kredyt w miesięcznych ratach, jednak należność z umowy nie została w całości spłacona.

Nakazem zapłaty wydanym dnia 10 marca 2017 r. w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Toruniu orzekł zgodnie z żądaniem pozwu oraz zasądził kwotę 25 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wskazany nakaz zapłaty został zaskarżony przez pozwanego całości. Ze sprzeciwu oraz pisma stanowiącego uszczegółowienie sprzeciwu, wynikało, że powód „wmusił” pozwanemu ubezpieczenie kredytu w kwocie 934,17 zł, z którego pozwany zrezygnował, a które zostało i tak doliczone do rat kredytu. Dodał, że nie otrzymał, mimo żądania żadnej polisy ubezpieczeniowej. Pozwany zakwestionował też wysokość żądanych przez powoda opłat windykacyjnych.

Strona powodowa, po doręczeniu jej odpisu sprzeciwu wraz z załącznikami, mimo zobowiązania Sądu do ustosunkowania się do podniesionych zarzutów, w wyznaczonym terminie, nie zajęła stanowiska w sprawie i nie odniosła się w żaden sposób do podniesionych zarzutów.

Sąd, po przedłożeniu pism procesowych i dokumentów przez strony stwierdził, że zachodzą podstawy do wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148(1) kpc.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21.06.2012r. pozwany L. Ł. jako kredytobiorca zawarł z (...) Bank SA we W. umowę kredytu nr (...). Na mocy umowy, bank udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 5242,27 zł, na który składać się miały: środki do dyspozycji kredytobiorcy w kwocie 4300 zł, prowizja za udzielenie kredytu w kwocie 0,00 zł, opłata z tytułu ubezpieczenia w kwocie 934,17 zł oraz opłata za wybrany sposób przekazania środków w kwocie 8,10 zł. W umowie wskazano też oprocentowanie i wysokość odsetek, które miały wynosić ogółem 1626,54 zł. Podano, że w dniu zawarcia umowy całkowita kwota do zapłaty wynosi 6868,81 zł. Wskazano kwotę 1634,64 zł jako całkowity koszt kredytu oraz dodatkowe opłaty w kwotach 2,70 zł i 3,00 zł płatne z każdą ratą. Zgodnie z umową należność miała zostać spłacona w 36 miesięcznych ratach, przy czym 35 rat po 196,50 zł, ostatnia rata w kwocie 196,51 zł.

W umowie wskazano opłaty za nieterminową spłatę kredytu. Wysłanie wezwania do zapłaty określone zostało na 13 zł, wysłanie wezwania listem poleconym na 17 zł, telefoniczne wezwanie do zapłaty na 10 zł, wysłanie sms na 1 zł, wizyta windykacyjna na kwotę 45 zł, koszt działań firmy windykacyjnej według rzeczywiście poniesionych kosztów.

Cześć IV umowy dotyczyła ubezpieczenia. Zgodnie z umową, kredytobiorca wyraził zgodę na objęcie ochroną w ramach umowy grupowego ubezpieczenia na życie kredytobiorców, która miała być wyrażona polisą nr (...). Kredytobiorca miał wyrazić też zgodę na objęcie ochroną w ramach Pakietu „Pomoc na zawołanie” stwierdzoną polisą nr (...).

Zgodnie z umową, kredytobiorca miał prawo zrezygnować z usług, za które pobierane są opłaty opcjonalne, miał też prawo odstąpić od umowy w terminie 14 dni od jej zawarcia.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

Umowa kredytu z dnia 21.06.2012r. – k.9 -12,

- potwierdzenie wypłaty kwoty 4300 zł – k.62

Pozwany nie otrzymał polis ubezpieczeniowych, o których mowa była w umowie.

Okoliczność niezaprzeczona.

W dniu zawarcia umowy, tj. 21.06.2012r. pozwany złożył oświadczenie powodowi o odstąpieniu od umowy ubezpieczenia.

Dowód: oświadczenie o odstąpieniu z objęcia ochroną ubezpieczeniową – k.63,

Powód, mimo odstąpienia od umowy ubezpieczenia przez pozwanego, nie zmienił harmonogramu spłat pożyczki, tj. nie pomniejszył należności o kwotę pobranego ubezpieczenia, tj. o 934,17 zł. Pozwany spłacił należność z tytułu zawartej umowy w kwocie 6892,36 zł, w tym kwotę 4493,90 zł tytułem kapitału, kwotę 1430zł tytułem odsetek oraz 10 zł tytułem upomnień.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- zestawienie wpłat – k. 7v-8,

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony, okoliczności bezspornych i niezaprzeczonych. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, bowiem ich wiarygodność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.

Podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowił art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (jedn. tekst: Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.), zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach

określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Bezsporne w sprawie było zawarcie umowy kredytu przez pozwanego w dniu 21.06.2012r. i otrzymanie przez niego kwoty 4300 zł. Okolicznością niezaprzeczoną był również fakt, że pozwany w tym samym dniu co zawarł umowę kredytu, odstąpił od objęcia go ochroną ubezpieczeniową wynikającą z umowy o numerze (...).

Spór dotyczył zasadności dochodzonego roszczenia wobec podniesienia przez pozwanego zarzutu, że powód nie uwzględnił jego odstąpienia od umowy ubezpieczenia i naliczył raty w wyższej wysokości niż powinien, a także zarzutu naliczenia zbyt wysokich opłat windykacyjnych.

Na podstawie art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne. Jeżeli zatem pozwany podniósł i wykazał dowodem z dokumentu, że odstąpił od umowy ubezpieczenia, która była częścią zawartej umowy kredytu, powód winien wykazać, że dochodzone roszczenie mimo wszystko winno obejmować kwotę ubezpieczenia, bądź dotyczy należności bez kwoty ubezpieczenia, gdyż powód uwzględnił odstąpienie pozwanego. Tymczasem powód, po doręczeniu mu odpisu sprzeciwu z załącznikami i zobowiązaniu przez Sąd do zajęcia stanowiska, w żaden sposób nie odniósł się do podniesionych zarzutów. A zatem okoliczność skutecznego odstąpienia od umowy ubezpieczenia, a mimo to naliczania rat w wysokości obejmujących ubezpieczenie, została uznana przez Sąd za okoliczność przyznaną.

Zgodnie bowiem z art. 230 k.p.c., gdy strona nie wypowie się, co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Z kolei art. 229 k.p.c. stanowi, że nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Jedynie tytułem wyjaśnienia należy wskazać, że sąd może uznać za przyznane przez stronę niezaprzeczone twierdzenia drugiej strony tylko w wypadku, gdy takie domniemane przyznanie jest uzasadnione wszechstronnym rozważeniem wszystkich okoliczności sprawy (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 18 czerwca 2004 r., II CK 293/03, LEX nr 174169; uzasadnienie wyroku SN z dnia 19 października 2005 r., V CK 260/05, LEX nr 187090).

W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie, okoliczność, że pozwany skutecznie odstąpił od umowy ubezpieczenia i kwota należności wynikająca z przedmiotowej umowy winna być pomniejszona o 934,17 zł zostało wykazane przez pozwanego. Powód dochodził w niniejszej sprawie kwoty 748,37 zł tytułem niespłaconego kapitału oraz 137,96 zł tytułem odsetek umownych i karnych do dnia 16.01.2017r., a więc kwoty niższej niż niezasadnie naliczona kwota ubezpieczenia.

Jeżeli natomiast chodzi o dochodzoną kwotę 267,52 zł tytułem kosztów monitów i upomnień związanych z dochodzeniem należności to, po zakwestionowaniu tych kosztów przez pozwanego, powód winien przedłożyć dowody na poparcie zarówno wykonania takich czynności, jak i ich wysokości. Tymczasem powód przedłożył wyłącznie zestawienie, z którego wynikać miały daty kiedy czynność miała być wykonana, jak również jej koszt. W pierwszym rzędzie stwierdzić należy, że powód nie wykazał, że takie czynności w takich datach zostały podjęte. A zgodnie z zasadą ciężaru dowodu, po zakwestionowaniu tych czynności przez pozwanego, powód winien ten fakt udowodnić. Jeżeli natomiast chodzi o wysokość opłat naliczanych przez powoda, to wskazać należy, że opłaty windykacyjne winny odpowiadać rzeczywiście poniesionym wydatkom przez bank (takie też stanowisko zajmuje także Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów i takie zapisy w umowach wpisane zostały do rejestru klauzul niedozwolonych). Ustalenie opłaty za monit telefoniczny na kwotę 10 zł czy wystawienie upomnienia na kwotę 13 zł należało uznać za rażąco naruszające interesy konsumenta i jako niezgodnione indywidualnie, nie wiążące go (art. 385¹kc),(Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 14.11.2014r. w sprawie VI A Ca 116/14). Tym samym, skoro powód nie wykazał, zgodnie z zasadą ciężaru dowodu, jakie rzeczywiście wykonał czynności i jakie rzeczywiście były koszty tych czynności, uznać należało, że pozwany spłacając na rzecz powoda łącznie kwotę 6892,36 zł, pokrył ewentualne wydatki poniesione w związku z kierowaniem telefonów czy korespondencji do niego.

Z podanych względów, na podstawie art. 69 ust. 1 Prawa bankowego, powództwo w zakresie dochodzonej kwoty kapitału i odsetek, a także kosztów windykacyjnych podlegało oddaleniu jako niezasadne.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 98kpc. Pozwany wygrał proces w całości, nie ponosząc przy tym żadnych kosztów. Należało zatem kosztami procesu poniesionymi przez powoda, obciążyć powoda.